

Sobota 26. marca 2016

Biela sobota (Nocturna paschalis)

Text: Ez 37, 1 – 14

¹Ruka Hospodinova bola nado mnou a Hospodin ma v Duchu vyviedol a zložil ma do stredu údolia, ktoré bolo plné kostí. ²Povodil ma dookola nich. Bolo ich v údolí mnoho. A boli veľmi suché. ³I povedal mi: Človeče, môžu tieto kosti ožiť? Povedal som: Hospodine, Pane, Ty to vieš! ⁴Riekol mi: Prorokuj o týchto kostiach a povedz im: Suché kosti, čujte slovo Hospodinovo! ⁵Takto vraví Hospodin, Pán, týmto kostiam: Ajhľa, ja vovediem do vás ducha a ožijete, ⁶položím na vás šľachy a obložím vás mäsom, natiahnem na vás kožu a dám do vás ducha; ožijete a poznáte, že ja som Hospodin. ⁷A ja som prorokoval, ako som dostal príkaz. Keď som prorokoval, nastal šum a hrkot a kosti sa približovali jedna k druhej. ⁸Videl som, že boli na nich šľachy, i mäso narástlo a zvrchu ich potiahla koža; ale duch v nich nebol. ⁹Riekol mi: Prorokuj o duchovi, prorokuj, človeče, a povedz mu: Takto vraví Hospodin, Pán: Duch, príd' od štyroch vetrov a dýchni na týchto pobitých, aby ožili. ¹⁰A keď som prorokoval, ako mi prikázal, vošiel do nich duch, ožili a postavili sa na nohy. Bol to veľmi veľký húp. ¹¹Povedal mi: Človeče, tieto kosti znamenajú celý dom Izraela. Oni, pravda, hovoria: Suché sú naše kosti a zhynula naša nádej; sme stratení. ¹²Preto prorokuj a povedz im: Takto vraví Hospodin, Pán: Ajhľa, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z nich ako svoj ľud a privediem na pôdu Izraela. ¹³Potom poznáte, že ja som Hospodin, keď otvorím vaše hroby a keď vás vyvediem z vašich hrobov ako svoj ľud. ¹⁴Vložím do vás svojho ducha, ožijete a zložíť vás na vašu pôdu; potom poznáte, že ja, Hospodin, som povedal i splním to - znie výrok Hospodina, Pána.

Piesne: ES č. 118, 601

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pán Ježiš leží v hrobe. Všade je ticho. Učeníci sa rozprchli v strachu o svoj život. Zlyhala ich nádej. Cítia sa stratení. Iba ženy oplakávajú Ježiša a smútia pri Jeho hrobe. My si dnes, na Bielu sobotu, pripomíname práve tieto udalosti. Do tohto kontextu nám znejú ešte aj tvrdé slová proroka Ezechiela: „*Suché sú naše kosti a zhynula naša nádej; sme stratení.*“ Tieto slová presne vystihujú situáciu po smrti Pána Ježiša. Vyprahnutosť, beznádej, duchovnú púšť. Priznajme si, že aj my sa často cítime opustení, stratení. Život mnohých ľudí sa podobá vyprahnutej púšti. Pre mnohých sa veľkonočná zvesť končí totiž práve dnes. Ježiš je mŕtvy, musím si žiť svoj vlastný život, sám. Bez Neho! Žijeme bez Boha, bez viery, bez hľadania Pravdy a Cesty. *Suché sú naše kosti...* Toto je choroba dnešnej doby. Pýcha, v ktorej si myslíme, že Boha niet, a vlastne Ho ani nepotrebujeme, lebo si na všetko stačíme sami. História sa však opakuje. Už prorok Ezechiel, v dobe dávno pre Kristom, premýšľal nad duchovnou vyprahnutosťou Jeho ľudu. Brojil proti nej. Hľadal spôsob, ako ľudí osloviť, priviesť na správnu cestu. Po mnohých modlitbách dostal odpoveď, ktorá je platná aj pre nás: „*Ajhľa, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z nich ako svoj ľud...*“ A dostáva aj presný popis toho, ako sa to stane: kosti, šľachy, mäso, koža, duch. Ako vo filme. Priam neveriteľné. Boh koná. Oživuje a kriese nielen v dobách minulých, ale aj dnes. My však nemusíme vedieť postup, ako sa to celé stane. To sú záležitosti Boha. On chce teraz vzkriesiť každého duchovne mŕtveho. Dotýka sa našich srdc a cez mnohé situácie nás oslovuje a volá na cestu za Ním. Ako zareagujeme? Pán Ježiš prešiel cestou telesnej smrti. Prešiel ňou, zdolal ju a zaslúbil to aj všetkým, ktorí v Neho veria. „Majte vieru v Boha,“ povedal Ježiš, „lebo ja som premohol smrť!“ Majme lásku, akú má Ježiš k nám, aby sme mali život. Skutočný život! Amen.

Modlitba:

Pane, zmiluj sa nad všetkými nami. Sme ako suché kosti, bez života, ak Ty v nás neprebývaš. Ty si mocný Boh, jediný Živý, ktorý si nám vzkriesením svojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista ukázal cestu. Daruj nám pevnú vieru, nech po tej ceste kráčame až k Tebe do večnosti. Amen.

Mgr. Zuzana Alcnauerová, zborová farárka v CZ ECAV Príbelce (NOS)